

ΕΠΕΑΕΚ 2.4.2.β “Υποστήριξη επιχειρηματικών ιδεών των σπουδαστών από τις δομές του Γραφείου Διασύνδεσης του ΤΕΙ Σερρών”

Επιλογή Νομικής Μορφής

Το πρόγραμμα συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

Η επιλογή της Νομικής Μορφής αφορά, συνήθως και κυρίως, την επιχειρηματική δράση μιας ομάδας προσώπων (που μπορεί να είναι φυσικά πρόσωπα ή και εταιρίες) και τα οποία συνεισφέρουν ένα ποσό για τη δημιουργία του κεφαλαίου της επιχείρησης.

Από τη στιγμή που θα κατατεθεί το κεφάλαιο (το οποίο δεν ανήκει πλέον σε αυτούς που το διέθεσαν) ή υπογραφεί η συμφωνία συνεργασίας (το καταστατικό) και ανάλογα με την κατηγορία που θα ανήκει, δημιουργείται ένα ανεξάρτητο πρόσωπο που έχει Νομική υπόσταση. Το Νομικό Πρόσωπο συνδέεται με τα Φυσικά ή Νομικά Πρόσωπα που το δημιούργησαν, μέσω:

- Του δικαιώματος να παίρνει το καθένα, ένα ποσοστό των κερδών.
- Του δικαιώματος στη διοίκηση.
- Του δικαιώματος της επιστροφής του ποσοστού του κεφαλαίου στη χρονική στιγμή που, είτε έχει καθοριστεί από την αρχική συμφωνία (το Καταστατικό μπορεί να προβλέπει συγκεκριμένη διάρκεια), είτε οι «συνέταιροι» το αποφάσισαν, είτε δεν έχει λόγο να συνεχίσει (πχ επειδή το αντικείμενο των εργασιών του δεν έχει πλέον υπόσταση, όπως για παράδειγμα η παραγωγή φύλλων αμιάντου που έχει απαγορευτεί).

Το κεφάλαιο που επιστρέφεται είναι αυτό που προκύπτει από την πώληση όλων των ακινήτων και κινητών πραγμάτων της επιχείρησης, αν και μπορεί να παραδοθούν τα πράγματα (ακίνητα και κινητά), εφόσον όμως, όλοι οι συνέταιροι το αποδεχτούν και τα εκτιμήσουν σε χρηματική αξία.

Οι συνεργασίες, ανάλογα με την έκταση της ευθύνης για τις πράξεις του Νομικού Προσώπου, χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες:

- Εταιρίες Προσώπων.
 - Εταιρίες Κεφαλαίων
 - Συνεταιρισμούς.

Στην πρώτη κατηγορία ανήκουν:

- Εμπορικές Εταιρίες.
 - Αστικές Εταιρίες

Στην πρώτη υποκατηγορία, ανήκουν:

- Ομόρρυθμες Εταιρίες.
 - Ετερόρρυθμες Εταιρίες.
 - Κατά Μετοχάς Ετερόρρυθμες Εταιρίες.

Στη δεύτερη υποκατηγορία ανήκουν:

- Αστικές μη Κερδοσκοπικές Εταιρίες.
 - Σωματεία.

Στη δεύτερη κατηγορία, ανήκουν:

- Εταιρίες Περιορισμένης Ευθύνης (ΕΠΕ).
 - Μονοπρόσωπες ΕΠΕ.
 - Ανώνυμες Εταιρίες (ΑΕ).

Στην τελευταία περίπτωση συναντούμε τις εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών. Αυτές είναι απαραίτητα μεγάλες και κερδοφόρες και έχουν εισάγει τη δυνατότητα αλλαγής των συνεταίρων (μετόχων) σε μία οργανωμένη αγορά όπου γίνεται διαπραγμάτευση της τιμής στην οποία τα

δικαιώματα αλλάζουν ιδιοκτήτη (συνέταιρο ή αλλιώς «μέτοχο»). Σε όλες τις μορφές που προαναφέρθηκαν, είναι δυνατό ένας «εταίρος» να προσληφθεί και ως υπάλληλος στη εταιρία που συμμετέχει. Οι εμπορικές εταιρίες προσώπων (ΟΕ και ΕΕ), ελέγχονται για το αν τα μέλη είναι ασφαλισμένα στο Ταμείο Εμποροβιομηχάνων (ΤΕΒΕ) και αν καταβάλλουν κανονικά τις εισφορές τους. Εάν κάποιο μέλος είναι ταυτόχρονα και υπάλληλος της εταιρίας του, οπότε είναι ασφαλισμένος στο ΙΚΑ, μπορεί να ζητήσει μείωση των ασφαλιστικών εισφορών του από το ΤΕΒΕ, όχι όμως και απαλλαγή.

Εάν η επιχείρηση δεν πληρώνει τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει, αυτοί που έχουν να παίρνουν χρήματα μπορούν να την κηρύξουν σε πτώχευση, οπότε πωλούνται σε δημόσιο πλειστηριασμό όλα τα ακίνητα και κινητά περιουσιακά στοιχεία, προκειμένου να πληρωθούν αυτοί στους οποίους η επιχείρηση χρωστά. Αν και ότι περισσέψει, το μοιράζονται οι συνέταιροι κατά το ποσοστό της συμμετοχής τους στο κεφάλαιο. Αν δε φτάσει, αυτός που κίνησε τη διαδικασία για την πτώχευση, μπορεί να ζητήσει την κατάσχεση της περιουσίας του οφειλέτη, από το δικαστήριο. Ειδικά για τα ακίνητα, εφόσον έχει ξεκινήσει η πτώχευση, επειδή όλα αυτά μεταβιβάζονται με Συμβολαιογραφική Πράξη, είναι αδύνατο να πωληθούν.

Η μεταβίβαση ακινήτων σε συγγενείς, που γίνεται σε εποχή που η επιχείρηση άρχισε να παρουσιάζει δυσκολίες, θεωρείται ύποπτη και μπορεί να ανατραπεί από το Δικαστήριο με μια διαδικασία που αναφέρεται ως «αδικαιολόγητος πλουτισμός».

Στις Εταιρίες Κεφαλαίων τα δικαιώματα όσων έχουν να

πάρουν χρήματα, περιορίζονται στην περιουσία της επιχείρησης. Οι «δανειστές» δεν μπορούν να στραφούν εναντίον της προσωπικής περιουσίας των μελών της εταιρίας, εκτός και αν κάποιο μέλος έθεσε «υποθήκη» ένα προσωπικό του ακίνητο, προκειμένου η επιχείρηση να πάρει Τραπεζικό Δάνειο. Σε τέτοια περίπτωση τα δικαιώματα του δανειστή περιορίζονται στ ακίνητο που έχει υποθηκευτεί (ή προσημειωθεί) και δεν αφορά το σύνολο της περιουσίας.

Σε περίπτωση που κάποιο μέλος ή «φίλος» ή «συγγενής» υπογράψει ως εγγυητής για τη λήψη ενός δανείου, η Τράπεζα μπορεί να του κατάσχει ολόκληρη την ακίνητη ή και κινητή του περιουσία, αν το δάνειο δεν εξοφλείται κανονικά.

Στην περίπτωση των Αστικών Εταιριών, δεν υπάρχει υποχρέωση ασφάλισης στο ΤΕΒΕ, ούτε λήψης κερδών, ούτε διανομής της περιουσίας στα μέλη. Αν η Αστική Εταιρία (ή Σωματείο) λήξει ή παύσει να υπάρχει, η περιουσία της μεταβιβάζεται σε φορέα του Δημοσίου ή άλλη Αστική μη Κερδοσκοπική Εταιρία.

Οι Συνεταιρισμοί διακρίνονται σε:

- Αγροτικούς Συνεταιρισμούς.
- Αστικούς Κερδοσκοπικούς Συνεταιρισμούς.

Τους Αγροτικούς Συνεταιρισμούς διέπει ειδική Νομοθεσία, τόσο για τα μέλη, όσο για τη διοίκηση και τον έλεγχο.

Οι Αστικοί Συνεταιρισμοί μπορούν να συσταθούν από 15 τουλάχιστον φυσικά πρόσωπα για την επιδίωξη ενός κοινού σκοπού εμπορικού (ή και βιοτεχνικού βιομηχανικού) χαρακτήρα.

Κανένα μέλος δεν μπορεί να αποκτήσει περισσότερες από πέντε επιπλέον μετοχές (και μία για να είναι μέλος = 6 συνολικά).

Θεωρείται εταιρία κεφαλαίων και όχι προσώπων, αλλά τα μέλη που διοικούν (προβλέπεται εκλεγόμενο Δ.Σ.) δεν υποχρεούνται να είναι ασφαλισμένα στο ΤΕΒΕ, εφόσον ασκούν επάγγελμα και είναι ασφαλισμένα (πχ στο ΙΚΑ, ΤΣΑ κλπ). Μια τέτοια εταιρία ειδικής μορφής είναι η Συνεταιριστική Τράπεζα.

Τα Σωματεία (οι Σύλλογοι) δεν μπορούν να ασκήσουν κάποιο επάγγελμα και πρέπει να επιδιώκουν σκοπούς που χαρακτηρίζονται ως ηθικού κοινωνικού ή πολιτιστικού χαρακτήρα.

Η μορφή της ΑΕ φαίνεται να συγκεντρώνει όλα τα πλεονεκτήματα, απαιτείται όμως μεγάλο χρηματικό ποσό που θα συγκεντρώσουν τα μέλη της και θα το διαθέσουν οριστικά. Στο ποσό αυτό δεν συνυπολογίζονται τα χρήματα που μπορεί να δανειστεί η επιχείρηση, επειδή είναι ξένα κεφάλαια, ενώ μπορεί να διατεθούν περιουσιακά στοιχεία (ακίνητα, εμπορεύματα, μεταφορικά μέσα, ακόμη και μελέτες), ύστερα από «αποτίμηση» από ανεξάρτητη Επιτροπή, όπως ορίζεται στο Νόμο.

Οι απόψεις του παρόντος δε δεσμεύουν τα Ευρωπαϊκά Όργανα και αποτελούν αποκλειστική ευθύνη του Επιστημονικά Υπεύθυνου.